

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoE/8/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4423201096
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kristína Srnková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:4423201096.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kristíny Srnkovej a sudcov JUDr. Róberta Foltána a JUDr. Ľubomíra Bundzela, v právnej veci oprávneného: A. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX, E., prechodne bytom F. XXX, E., v konaní zastúpený: JUDr. Gergely Pšenák, advokát so sídlom M. R. Štefánika 30, Nové Zámky, proti povinnej: C. C., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom G. H. XXX/XXX, G., v konaní zastúpená: JUDr. Stanislav Melíšek, advokát so sídlom Sabinovská 8, Bratislava – mestská časť Ružinov, v konaní o návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia vo veci maloletého dieťaťa: B. B., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom ako povinná, v konaní zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, so sídlom F. Kapisztóryho 1, Nové Zámky, o odvolaní povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky č. k. 7Em/1/2023-327 zo dňa 21.03.2025, takto

rozhodol:

Odvolanie sa o d m i e t a.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie vyzval Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, aby pozastavil povinnej - matke maloletého dieťaťa: C. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. H. XXX/XXX, G. výplatu prídavkov na maloleté dieťa: B. B., nar. XX.XX.XXXX, odo dňa doručenia tohto uznesenia.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil aplikáciou ustanovení § 3 ods. 1, 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, ustanovení § 374 ods. 1, § 378 ods. 1, § 379 ods. 1, § 382 ods. 1, 2, § 383 ods. 1, 2, § 384 ods. 1, 2, 3 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), čl. 3 ods. 1, čl. 9 ods. 3 Dohovoru o právach dieťaťa a čl. 32 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd (č. 23/1991 Zb.).

3. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že povinná - matka nerešpektovala a doposiaľ nerešpektuje právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu. Súd je povinný, čo sa týka úpravy alebo zmeny styku, dbať a rešpektovať právo dieťaťa na rovnocennú starostlivosť oboch rodičov, ktoré je okrem zákonnej úpravy dieťaťu dané aj čl. 41 ods. 4 Ústavy SR a Dohovorom o právach dieťaťa. Preto pokiaľ rodič má záujem rovnocenne sa podieľať na výchove dieťaťa a nespráva sa spôsobom, ktorý by odôvodňoval zásah do výkonu rodičovských práv a povinností, v takom prípade je súd povinný využiť všetky zákonné prostriedky na to, aby mu jeho právo priznal a zabezpečil jeho riadnu realizáciu. Ak vznikne rozpor alebo nezhoda medzi rodičmi o výkone rodičovských práv týkajúca sa styku niektorého z rodičov a je ohrozená jeho realizácia, v takom prípade ho musí súd upraviť autoritatívnym spôsobom, čím poskytne minimálny právny rámec pre zachovanie kontaktu medzi rodičom, ktorému nie je dieťa zverené a dieťaťom. Je nepochybné, že priestor na realizáciu rodičovských práv a povinností a na výchovné pôsobenie na dieťa má rodič práve v čase styku s dieťaťom. V článku 7 Dohovoru je upravené právo dieťaťa poznať svojich rodičov a právo na ich starostlivosť a v článku 8 Dohovoru je upravené právo dieťaťa na zachovanie jeho rodinných väzkov v súlade so zákonom a s vylúčením

nezákonných zásahov a napokon v článku 18 bod 1 Dohovoru sa priznáva obom rodičom spoločná zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Právo styku a zásady jeho správneho výkonu boli premietnuté aj do viacerých rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, v ktorých sa skonštatovalo, že je v záujme dieťaťa, aby udržovalo rodinné vzťahy s odlúčeným rodičom, aby nebolo odtrhnuté od svojich koreňov, ako aj to, že dieťa má právo dostať príležitosť rozvíjať svoj vzťah ku každému z rodičov a prejavíť svoje city skutočne slobodne bez akéhokoľvek vonkajšieho tlaku zo strany druhého rodiča.

4. Vecne súd zdôvodnil svoje rozhodnutie tým, že v danom prípade povinná - matka napriek výzvam, aby sa podrobila právoplatnému a vykonateľnému súdnemu rozhodnutiu nerešpektuje rozhodnutie súdu a aj napriek uloženým pokutám neumožňuje oprávnenému - otcovi styk s maloletou, čím prispieva postupne k ich vzájomnému odcudzeniu a neplní si tak svoju výchovnú úlohu preferenčného rodiča zabezpečiť druhému rodičovi, či starému rodičovi právo podieľať sa na výchove maloletej v určenom rozsahu, pričom nie je dôvod pochybovať o výchovnej spôsobilosti oprávneného - otca. Súd preto pristúpil k zastaveniu výplaty prídavku na dieťa a vyzval Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, ktorý tieto prídavky na maloleté deti vypláca, aby ich zastavil od doručenia tohto uznesenia v zmysle § 383 ods. 1 CMP.

5. Súd opätovne upozornil matku maloletého dieťaťa na následky pri pokračujúcom neplnení si svojej povinnosti v zmysle uznesenia č. k. 7Em/1/2023-308 zo dňa 11.09.2024, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 01.10.2024, na základe ktorého súd rozhodol o pokračovaní vo výkone rozhodnutia v zmysle zmeneného exekučného titulu podľa právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 7P/50/2020 - 1210 zo dňa 26.04.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 15CoP/101/2023-1347 zo dňa 24.04.2024.

6. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie povinná z dôvodov, že bolo vydané predčasne, že súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keď jej neumožnil vypovedať a stotožnil sa len s neverenými tvrdeniami oprávneného - otca, ďalej, že súd nevypočul maloletú a napokon, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené, keďže súd rozhodol bez toho, aby bolo skončené výchovné opatrenie v TENENET-e a trestné stíhanie. Poprela tvrdenia oprávneného, že by maloletej bránila v styku s ním. Uviedla, že maloletú na styk s oprávneným riadne pripravuje, vysvetľuje jej, že je potrebné sa s oprávneným stýkať, komunikovať s ním a tráviť s ním čas, ktorý je určený súdom. Maloletá sa však s oprávneným stýkať odmieta, čo deklarovala aj na pohovoroch v TENENET-e a na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky. Tvrdila, že oprávnený ju neustále obviňuje z toho, že je príčinou odmietania styku maloletej s ním, pred políciou, Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky aj pred súdom uvádza množstvo nepráv, ktorých cieľom je pomstiť sa jej, kriminalizovať ju a sťažovať jej život rôznymi podaniami. Poprela konštatáciu súdu, že nerešpektovala a doposiaľ nerešpektuje právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu. To, že by bránila v styku maloletej s oprávneným nebolo v priebehu doterajšieho konania nikdy dokázané. Ako príklad záujmu oprávneného o styk s maloletou uviedla, že keď oprávnený príde v dohodnutom čase na styk s maloletou, zastaví sa pri otvorenej bráne domu, podá jej nejaké maličkosti a nejaví ďalší záujem sa s ňou porozprávať a v priebehu snáď ani nie jednej minúty odíde. Poukázala na to, že v konaní vedenom pod sp. zn. 7P/98/2024 bolo rodičom a maloletej opätovne nariadené výchovné opatrenie, a to podrobiť sa odbornému poradenstvu v TENENET-e, čo znamená, že pri doterajšom výchovnom opatrení nebolo preukázané, že by bránila v styku maloletej s otcom. Za ďalší pokus o jej diskreditáciu považovala to, že oprávnený na ňu podal na políciu oznámenie pre spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia z toho dôvodu, že mu dňa 13.06.2024 neodovzdala maloletú. Vyšetrovateľ začal trestné stíhanie, avšak prokurátorka po podaní sťažnosti uznesenie zrušila, pretože neboli splnené podmienky na začatie trestného stíhania. Uviedla, že ani jedna z uvedených inštitúcií sa nestotožnila s tým, že by bránila maloletej v styku s oprávneným, či by bola príčinou averzie maloletej voči oprávnenému. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako nedôvodné zrušil a návrh otca zamietol alternatívne, aby bolo napadnuté uznesenie zrušené a vrátené súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. K odvolaniu povinnej sa vyjadril kolízny opatrovník tak, že styk oprávneného s maloletou sa do 08.03.2023 realizoval v zmysle právoplatného a vykonateľného rozsudku, avšak od uvedenej doby sa styk oprávneného s maloletou nerealizuje. Pridržal sa svojich doterajších vyjadrení. Mal za to, že je potrebné zvážiť, či existujú dôvody na základe doterajších predložených dôkazových prostriedkov, aby

súd rozhodol. V prípade, ak súd prijme rozhodnutie, je potrebné, aby toto rozhodnutie neohrozovalo zabezpečovanie základných životných potrieb maloletej zo strany matky.

8. K odvolaniu povinnej sa vyjadril oprávnený a uviedol, že v zmysle uznesenia o zrušení uznesenia o vznesení obvinenia, ktoré povinná zaslala súdu, nebolo uznesenie o vnesení obvinenia zrušené z dôvodu, že by povinná svojím konaním nenaplnila skutkovú podstatu trestného činu, ale z dôvodu pochybenia vyšetrovateľa, ktorý do spisu nezabezpečil potrebné listiny – teda rozhodnutie súdu. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie považoval za spravodlivé, vecne správne a vydané v intenciách zákona. Navrhol, aby odvolací súd odvolanie povinnej zamietol ako nedôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

9. K vyjadreniu kolízneho opatrovníka sa vyjadrila povinná tak, že za nehorázne onačila to, aby kolízny opatrovník v tomto štádiu konania predpokladal, že ona ohrozuje zabezpečovanie základných a životných potrieb maloletej, pričom nemá za preukázané tvrdenia oprávneného, podľa ktorých je len ona príčinou problémov v styku maloletej s oprávneným, ale sa s nimi vždy stotožňuje bez toho, aby čo len raz prišiel a pozoroval, ako prebieha odovzdávanie maloletej otcovi. Uviedla, že takéto vyjadrenie kolízneho opatrovníka môže brať len ako vyhrážku, že keď sa styk nezmení, má byť sankcionovaná len ona alebo má byť rozhodnuté tak, aby jej maloletá bola odobraná a proti jej vôli zverená otcovi, prípadne, ako znelo upozornenie sudkyne v konaní vedenom pod sp. zn. 7P/98/2024, že bude umiestnená do výchovného zariadenia, a teda nebude ani u jedného z rodičov. Tvrdila, že nikdy v styku oprávneného s maloletou nebránila a poukázala na vek maloletej (10 rokov), ktorá je už natoľko duševne vyspelá, aby vedela uviesť dôvod, prečo odmieta styk s oprávneným. Mala za to, že ak by bol otec tolerantnejší, trpezlivejší a nesťažoval jej život neustálymi podaniami na súd, políciu a pod., mohol by byť jeho styk s maloletou bezproblémový. Mala tiež za to, že by bolo vhodné hľadať príčiny odmietania styku maloletej s oprávneným aj u neho a zamyslieť sa nad tým, či by aj on nemohol byť príčinou ohrozenia zabezpečovania základných a životných potrieb maloletej.

10. Povinná sa vyjadrila aj k vyjadreniu oprávneného k jej odvolaniu a uviedla, že ním podané oznámenie o spáchaní trestného činu vnímala ako kriminalizovanie jej osoby a pripomenula, že dokiaľ nebola právoplatne odsúdená za trestný čin, pre ktorý na ňu oprávnený podal oznámenie, hľadá sa na ňu ako na nevinnú, a teda nie je preukázané to, čo oprávnený tvrdí.

11. Kolízny opatrovník k vyjadreniu oprávneného uviedol, že sa pridrižiava svojich vyjadrení, správ a návrhov podaných súdu týkajúcich sa úpravy styku otca s maloletou.

12. K vyjadreniu kolízneho opatrovníka a k vyjadreniu povinnej oprávnený uviedol, že súhlasí s viacerými skutočnosťami uvedenými kolíznym opatrovníkom a potvrdil, že jeho styk s maloletou sa dlhodobo neuskutočňuje a povinná nedodržiava opatrenia súdu. Mal za to, že vyjadrenia povinnej sa stále opakujú s tým, že v zásade boli už všetky tieto tvrdenia vyvrátené v jeho vyjadreniach, resp. na pojednávaniach. Z pojednávania a vyjadrení povinnej vyplýva, že ohrozuje riadny vývin dieťaťa tým, že mu neumožňuje styk s ním a opakovane a neustále ho ovplyvňuje. Za zarážajúce označil to, že matka si nedokáže uvedomiť, ako negatívne vplýva na maloleté dieťa.

13. Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom – účastníkom konania (§ 359 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), skúmal, či proti uzneseniu súdu prvej inštancie je odvolanie prípustné a dospel k záveru, že odvolanie povinnej je potrebné odmietnuť, nakoľko bolo podané proti uzneseniu, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa.

14. Podľa § 355 ods. 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

15. Podľa § 357 CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o:

- a) zastavení konania,
- b) odmietnutí podania vo veci samej,
- c) odmietnutí žaloby na obnovu konania,
- d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia,
- e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1,

- f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia,
- g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku,
- h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie,
- i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku,
- j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia,
- k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva,
- l) zabezpečení dôkazného prostriedku,
- m) nároku na náhradu trov konania,
- n) prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164,
- o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia,
- p) postúpení právomoci do cudziny.

16. Podľa § 386 písm. c) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

17. V zmysle všeobecnej úpravy Civilného sporového poriadku je odvolanie prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ak to zákon pripúšťa. Civilný sporový poriadok pripúšťa odvolanie iba voči uzneseniam taxatívne vymenovaným v ust. § 357 písm. a) až p). Proti iným rozhodnutiam odvolanie nie je prípustné. Neprípustnosť odvolania tak znamená, že zákon výslovne vylučuje možnosť rozhodnutie súdu prvej inštancie napadnúť riadnym opravným prostriedkom. Preto výpočet prípadov, v ktorých je prípustné podať odvolanie proti uzneseniu, treba považovať za taxatívny a možno ho rozšíriť len zákonom.

18. Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že povinná odvolaním napadla uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým vyzval Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, aby povinnej pozastavil výplatu prídavkov na maloleté dieťa, odo dňa doručenia uznesenia. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie nie je v citovaných zákonných ustanoveniach § 357 CSP uvedené, z čoho možno vyvodíť jediný záver, že proti nemu nie je odvolanie objektívne prípustné.

19. Prípustnosť odvolania v danom prípade nezakladá ani nesprávne poučenie súdu prvej inštancie o tom, že proti predmetnému uzneseniu je prípustné odvolanie. Skutočnosť nesprávneho poučenia strán sporu o prípustnosti opravného prostriedku proti napadnutému uzneseniu zo strany súdu, nezakladá ich procesnú legitimitáciu jeho uplatnenia, keďže jeho prípustnosť je ex lege vylúčená (por. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Sžf/47/2010 zo dňa 7. decembra 2010).

20. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolanie povinnej bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, odvolací súd toto odvolanie v súlade s § 386 písm. c) CSP odmietol bez toho, aby sa odvolaním vecne zaoberal.

21. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

22. Podľa § 391 CMP, o náhrade trov konania rozhoduje súd v uznesení, ktorým konanie o výkon rozhodnutia zastavuje.

23. O trovách odvolacieho konania odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 391 CMP (ktoré je ustanovením lex specialis vo vzťahu k § 58 CMP) a contrario nerozhodoval, keďže podľa uvedených ustanovení (predovšetkým § 391 CMP) sa o trovách vykonávacieho konania rozhoduje až v rozhodnutí, ktorým sa konanie o výkon rozhodnutia zastavuje. Týmto rozhodnutím odvolacieho súdu sa však konanie o výkon rozhodnutia nezastavuje, ale toto v súčasnosti naďalej prebieha. O trovách (celého) konania o výkon rozhodnutia tak rozhodne súd prvej inštancie, a to až v uznesení, ktorým sa konanie o výkon rozhodnutia zastaví.

24. Z už uvedených dôvodov odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

25. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods.1 CMP, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).